

విధుల ప్రకరణం

(ఆస్తి పొమెక్కడ ఆజ్ఞలు)

1వ అధ్యాయం - వారసులకు వారి నిర్దిత వాటాలను ఇచ్చాడ మిగిలితే దగ్గరి బంధువులకివ్వండి

1041. హాజిత్ అబ్బల్లా బిన్ అబ్బాన్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:- “వారసుల కోసం (ఖుర్జాన్లో) నిర్ణయించబడిన (ఆస్తి) వాటాలను ఆయా వారసులకు ఇచ్చేయండి. ఆ తర్వాత ఏదయునా మిగిలితే మృతునికి అతి సన్మిహితులయిన పురుష బంధువులకు ఇవ్వాలి.”*

[సహీద్ బుభారీ : 85వ ప్రకరణం - ఫరాయజ్, 5వ అధ్యాయం - మీరాసుల్ వలది మిన్ అబీహి వ ఊమ్మీహీ]

2వ అధ్యాయం - వారసులు లేని వ్యక్తి ఆస్తి గురించిన ఆజ్ఞలు

1042. హాజిత్ జాబిర్ బిన్ అబ్బల్లా (రజి) కథనం:- ఒకసారి నేను జబ్బుపడితే, దైవప్రవక్త (సల్లం), హాజిత్ అబూబకర్ (రజి)లు నన్ను పరామర్శించడానికి కాలినడకన వచ్చారు. ఆ సమయంలో నేను స్ఫుర్హ తప్పి ఉన్నాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) నా పరిస్థితి చూసి, పుజ్ఞ చేసి, ఆ పుజ్ఞ నీటిని నాపై చిలికించారు. దాంతో నాకు స్ఫుర్హ వచ్చింది. చూస్తే ఎదురుగా దైవప్రవక్త (సల్లం) కన్నించారు. నేనాయన్ని చూసి “దైవప్రవక్త! నేను నా ఆస్తిని ఏం చెయ్యమంటారు? దాన్ని ఎలా పంపకం చేయాలి?” అని అడిగాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) వెంటనే నా కెలాంటి సమాధానమివ్వలేదు. తర్వాత ఆస్తి పంపిణీ సూక్తి అవతరించింది.

[సహీద్ బుభారీ : 75వ ప్రకరణం - అల్మర్జ్, 5వ అధ్యాయం - ఇయాదతిల్ ముగ్గు అలైహి]

3వ అధ్యాయం - అన్నిటికన్నా చివర్లో అవతరించిన (దైవ) సూక్తి “కలాలా”

1043. హాజిత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి) కథనం:- ఖుర్జాన్ సూరాలన్నిటిలోకి చివర్లో బరాత్ సూరా అవతరించింది. అన్నిటికంచే చివర్లో ఈ సూక్తి అవతరించింది - యస్తఫ్ తూనక్ ఖులిల్లాహు యుష్టీకుమ్ ఫిల్ కలాలా. (సుారె నిసా: 176)

[సహీద్ బుభారీ : 65వ ప్రకరణం - అత్తఫ్సీర్, 4 - నిసా సూరా, 27వ అధ్యాయం - యస్తఫ్ తూనక్ ఖులిల్లాహు యుష్టీకుమ్]

★ వారసుల నిర్దిత వాటాలను వారసులకు ఇచ్చివేసిన తరువాత, ఏదైనా మిగిలితే దాన్ని మృతునికి అతి సన్మిహితులయిన పురుష బంధువులకు ఇచ్చివేయాలి. అంటే తండ్రి లేదా కొడుకులని అథం. దగ్గరి బంధువులు ఉండగా వారిని కాదని దూరపు బంధువులకు ఇవ్వకూడదు.

4వ అధ్యాయం - మృతుడు వదిలిన ఆస్తి అతని వారసులకు దక్కాలి

1044. హజుత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం:- రుణగ్రస్తుడయి ఉన్న వ్యక్తి చనిపోయి అతని జనాజ్ఞ (శవం) దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి తీసుకురావడం జరిగితే, దైవప్రవక్త (సల్లం) (శవాన్ని తీసుకు వచ్చిన వారినీ) “ఇతను తన అప్పు తీర్పుడానికి ఆస్తి ఏదైనా వదలిపెట్టాడా?” అని అడిగేవారు. అతను తన అప్పు తీర్పుడానికి సరిపడే అంత ఆస్తి వదలిపెట్టాడని సమాధానం వస్తే దైవప్రవక్త (సల్లం) అతని కోసం జనాజ్ఞ నమాజ్ చేసేవారు.* అలాంటి సమాధానం రాకపోతే “మీరే మీ సహాయుని కోసం జనాజ్ఞ నమాజ్ చేసుకోండి” అని చేపేవారు.

ఈంత కాలానికి దేవుడు తన ప్రవక్త కోసం విజయ ద్వారాలు తెరుస్తాడు (అంటే పెద్ద ఎత్తున యుధ్ఘ సాత్తు రావడం మొదలవుతుంది.) అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు; “వేను ముస్లింలకు వారి ప్రాణాల కన్నా అతి సన్నిహితుడై; వారి దగ్గరి బంధువుల కన్నా దయామయుడై; ఆత్మబంధువుని, సంరక్షకుడై, అందువల్ల ఎవరైనా ముస్లిం చనిపోతే, అతను ఎవరికైనా భాకీ పడి ఉంటే, నేనా భాకీ తీర్పుతాను. మృతుడు వదిలిపెట్టిన ఆస్తి అతని వారసులకు లభిస్తుంది.”

[సహిష్ణు బుఖారీ: 39వ ప్రకరణం - కిఫాలత్, 5వ అధ్యాయం - అష్టీన్]

“

★ అప్పు తీర్పుడం ఎంత ముఖ్యమైన భాధ్యతో ఈ హదీసు నొక్కి చెబుతోంది. మనిషి తాను జీవించి ఉండగానే అప్పు తీర్పువలసిన అవసరాన్ని కూడా ఈ హదీసు సూచిస్తోంది. ఇమామ్ నవవీ (రహ్మాన్) ఈ హదీసుపై వ్యాఖ్యానిస్తూ “రుణగ్రస్తుడు చనిపోయినప్పుడు అతని జనాజ్ఞ నమాజ్ చేయడానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) అంగీకరించబడంటే, తద్వారా బ్రతికి ఉన్నారు దైవానికి భయపడి తమ అప్పులను తీర్పివేయడానికి ప్రయత్నిస్తారని ఆయన ఆశంచడమేనని అన్నారు. చనిపోయిన వ్యక్తి అప్పులు ప్రభుత్వ ధనాగారం (బైతుల్ మాల్) నుండి తీర్చే విషయంలో ధర్మవేత్తల మర్యాదిభాషాయాలున్నాయి.